FOR Freedom AND Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 27 — CLEVELAND 3, O., TUESDAY MORNING, FEBRUARY 8, 1949 — LETO LI.— VOL. LI.

Librarian of Congress
Washington, D. C.

VESTI IZ SLOVENIJE

V LJUBLJANI so ustanovili novo odkupno podjetje "Gostiščo." Posluje v Tržni ulici pri Stepicu.

SLOVENSKI upo dobljajoči umetniki v Titovini so imeli nedavno občni zbor. Za predsednika je bil izvoljen Jakac, za tajnika Slavko Pengov. Med odborniki je tudi Karel Putrhi.

V LJUBLJANI so v zadnjem času delili za dojenčke po pol kg. limon po ceni 62 dinarjev za 1 kg. Tudi delitev limon je bila na nakaznice.

ODKUP KROMPIRJA še nadalje slabo poteka. Niti en okraj ni izpolnil določenega "plana." Pozno v zimi je bilo izpolnjenega komaj 46 odstotkov republiškega "plana."

TITOV KOMUNISTIČNI TISK napada žel. upravo zaradi nereda v dostavljanju vagonov: Obenem poudarja, da sploh primanjkuje prevoznih sredstev.

V ZAGREBU je bil obsojen na smrt Paveličev letalski general Vladimir Kren.

LJUBLJANSKI komunistični tisk stalno objavlja članke o novi odmeri dohodnine kmetom ter hvali komunistično davčno politiko, ki da mora biti naperjena proti premožnejšim poljedeljcem.

OKRAJI Črnomelj, Grosuplje, Novo mesto, Poljčane in Dravograd po zatrjevanju Titovega časopisja niso izpolnili "plana" glede redne preskrbe prebivalstva z mesom. "Plan" za odkup živine na prostem trgu pa so posamezni okraji izpolnili le 10 do 15 odstotno, zaradi česar potrošniki niso mogli prejemati določenih obrokov mesa. Komunistični tisk vidi vzroke za to v odporu bogatejših živinorejcev, v oddajanju telet namesto težke živine, v napačnem postopanju krajevnih odborov in v dejstvu, da kmetje sedaj namenoma rede manj glav živine, kakor poprej, samo, da je ni treba oddajati.

KOZLERJEV GRAD v Ortnekku je prevzelo mesto Kočevje. V gradu je sedaj 32 starcev in one moglih, v vsem pa je predvidenih 60 postelj. Titovsko časopisje ob tej priliki napada krajevni odbor, češ da sploh ničesar ne stori za ureditev stanovanjskih razmer v gradu.

LJUBLJANSKI stanovanjski urad je izdal nalog za razne preseiltve. Ukrep je zadel bivše trgovce, tovarnarje in ostale "špekulante," ki da so imeli v Ljubljani razkošna stanovanja. Tako bodo izselili več znanih biv. ljubljanskih trgovcev, med drugimi tudi trgovca Engelmana, biv. lastnika trgovine z otroškimi igračami "Ciciban," ki sedaj ni nikjer zaposlen, ker je službo pri mestnih podjetjih pustil.

Tri na dan

"Ljudski" prosekutor v Budimpešti je med drugo evidenco proti kardinalu Mindszentiju predložil pismo, ki ga je baje kardinal pisal ameriškemu ambasadorju v Budimpešti ter ga prosil za letalo, da bi zbežal v tujino; v ta namen da je pripravljen plačati pilotu štiri tisoč ameriških dolarjev. Poročevalec United Pressa je poročal, da je kardinal na vprašanje, ali je on napisal to pismo, dal nerazumljiv odgovor, nakar je predsednik sodišča izjavil: "Ker vas ne razumem, smatram, da se vaš odgovor glasi 'da'." "Priznanja" pa takšna!

* * *

Kardinala imajo gotovo tako zastraženega, da še z mezincem ne more migniti brez vednosti ječarjev. Kot inteligenten človek gotovo ni pričakoval, da bi mu dali komunisti limuzino na razpolago, da bi se v nji peljal na letališče. Toda o tem, da bi obstojal kak načrt za BEG IZ JEČE (brez katerega ne bi moglo biti bega v inozemstvo) ni vedel "ljudski" prosekutor povedati niti besedice.

* * *

Pa še tole: Ali naš budimpeštanski ambasador nosi letala v žepu in oddaja v najem po štiri tavžent copakov? Nam se zdi, da ima nekdo svet za strašanskega tepčka!

NA 4. APRILA BO V CLEVELANDU ZAČETEK OPERE

Metropolitan operna družba pride v Cleveland za en teden v pondeljek 4. aprila. To je že 24. sezija te operne družbe v Clevelandu. Atrakciji teh predstav bosta zlasti dve operi, Verdijevo delo "Otello," ki je bila predstavljena v Clevelandu samo enkrat, leta 1938 in pa Donizettijevo delo "Izvir ljubezni," ki ni bila v Clevelandu podana še nikoli poprej.

Nastopile bodo znane pevske moči, ki so Clevelandčanom že znane iz prejšnjih predstav. — Nov dirigent bo Renato Cellini, ki bo vodil opero "Seviljski brivec," pet drugih dirigentov bo pa vodilo druge predstave. Tekom štirih predstav bo nastopil tudi balet.

Vstopnice se lahko naroči ali kupi v Union Bank Bldg. E. 9. St. in Euclid Ave. Cene za posamezne predstave so: $1.20, $2.40, $3.60, $4.80, $6 in $7.20. Davek je že vključen. Predstave bodo ob večerih, v petek in soboto, 8. in 9. aprila bodo pa tudi popoldne.

Koledar svobodne Slovenije

Koledar Svobodne Slovenije naročite takoj pri Ameriški Domovini. Cena je $2.75, s poštnino $3. Takole pravijo uredniki o njem: Dajemo v javnost prvo slovensko knjigo v novem svetu, ki so jo napisali slovenski protikomunistični emigranti po letu 1945. Koledar je dobil podobo naše begunske poti po taboriščih in morjih dolgih štirih let; spomnil se je naših mrtvih, naše duhovno ognjišče je, ki naj k svoji toploti in slovenski domačnosti zbere ves naš rod. Ameriška Domovina je prevzela razprodajo koledarja v USA iz spoštovanja do pridnih ljudi, ki so komaj par mesecev naseljenci, pa so že dali Slovencem največjo in najlepšo knjigo kar smo jih kdaj v tujini izdali.

Industrijska delavnica za Sovjetijo

[illegible]. — Zadnja trgovska pogo[illegible]e lep zgled kako si sovjeti [illegible]mišljajo delovanje Molotovega plana. Češkoslovaška bo po tej pogodbi samo velika industrijska delavnica za Sovjetsko Unijo.

Danes je stoletnica smrti Dr. Franceta Prešerna

8. feb. 1849 je umrl največji slovenski pesnik France Prešeren. Njegova dela so prevedena v vse evropske jezike. Po Prešernu smo Slovenci postali veliki, ker je Prešeren dal velik delež k razvoju in napredku izrazne umetnosti v Evropi.

Sedanji najmočnejši in najplodnejši pesnik in pisatelj slovenske tragedije novega časa, Jeremija Kalin je v Koledarju Svobodne Slovenije napisal o Prešernu: Prešernova pesem z nami hodi in v nas živi vsevdilj, naša najžlahtnejša vsebina. Vedno kipeča in trpeča. Na srcu te nosimo, kot dišečo domačo prst. Lek ljubezni si, ki ga devamo v skelečih nočeh na odprte rane zadane nam od svoraštva brata in sveta. Si kot tavajoči prijatelj s srčno bolečino, ki nam dela zvesto družbo, ko "brez miru okrog divjamo." Ti sprašuješ za nas "oblak neba in val morja," kam "drvi nas sem in tje vihar" in z nami "ne najdeš mesta vrhu zemlje," kjer "bi pozabil to gorje." Ti si z nami blodeči mornar, ki ve "kaj morju upat sme a ne kaj bratu." Ti si naš pevec ljubezni ki smo je polni, ki bi jo tako radi dali in darovali ljubljeni zemlji. Ti si pesnik tega odprtega neba.

Tvoja pesem, Prešeren je naša. V srce jo lovim v tujem svetu in ogrevam jo s svojim življenjem.

Pesnik ljubezni do žene in njenega "bogstva" in vanj izgubljene vere.

Pesnik ljubezni do domovine, kot Mojzes nam jo kažeš, to podobo raja, po kateri divjajo zimski viharji.

Pesnik ljubezni do človeka, glasnik človekoljubja, bratstva vseh narodov, zdravice dobremu človeku. Pesnik razočaranja nad razbitimi oltarji kreposti, idealov mladosti.

Pesnik našega boja med krščanstvom in poganstvom, ko "kri prelita po Kranji, Korotani napolnila bi jezero." Stvarnik Bogomile Marijine Device in Črtomirovega krsta pod slapom Savice.

S tabo pojem:

da smo očeta enega sinovi
ljudje svi bratje, bratje vsi
narodi, da ljubit mormo se. . .
da pravi Bog se kliče Bog
ljubezni,
da ljubi vse ljudi svoje otroke,
da zemlja, kjer vijo viharji jezni,
je skušnje kraj, da so naš dom
visoke
nebesa, da trpljenje in bolezni,
z veseljem vred so dar Njegove
roke,
da čudno k sebi vod otroke ljube,
da ne želi nobenega pogube;
da sreče onkraj groba v prsih
hrani. . .

Prešernova pesem je naša. Ob srce nam udarja kot val ob kamen na obali in vanj nam poje tiho, intimno, naš prijatelj in sočustvovalec, naš Veliki in Največji Pesnik.

Molotov plan nikomur nič ne koristi

Belgrad. — Titovi ljudje pravijo, da Jugoslavija ne more biti samo dobavitelj surovin za druge bolj industrijalizirane države sovjetskega bloka. To je Jugoslavijo spravilo na stopnjo kolonije v komunističnem imperiju. Sodijo da Molotov plan nič ne spreminja gospodarskega stanja v vzhodnih deželah.

MATERINSKI KLUB SV. VIDA VAS PRIJAZNO VABI

Materinski klub fare sv. Vida vabi prijatelje in znance na prijetno zabavo z številkami v sredo večer ob 8 v cerkveno dvorano.

Poleg klicanja številk bo tudi druge zabave dovolj, pa fino okrepčilo bo na razpolago. Cele kupe bo znanih "materinskih" krofov.

Pri vratih bo oddanih mnogo lepih nagrad. Ker bo šel ves čisti preostanek za dobro stvar, ste vsi prav prijazno vabljeni na veliko udeležbo.

Kardinal pred sodiščem zlomljen mož

Dunaj, Avstrija. — Madžari in Avstrijci, ki so dolga leta poznali do podrobnosti kardinala Mindszenty in ki sedaj posebno pozorno in točno poslušajo prenos razprve iz sodne dvorane, pravijo, da sedaj govori popolnoma drugi človek kot so ga poznali. To se pozna po glasu, po načinu govorjenja in po drugih zunanjih znakih, ki jih je mogoče doznati po radiju. Kardinal dela napake v izgovarjavi, dela slovnične jezikovne napake, ki bi jih pri normalni zavesti sploh ne bil zmožen, zapušča ga spomin v zelo enostavnih stvareh, ki niso nobene važnosti niti za obtožbo niti za obrambo. Poleg tega se na sodišču odigravajo stvari, ki bi bile z normalnim človekom nemogoče. Kardinalu se n. pr. očita, da je je policijskega zapora pisal pismo ameriškemu ambasadorju, da naj njemu, kardinalu, preskrbi aeroplan, da bo pobegnil in da bo zato plačal on, kardinal. $4,000. Take neumnosti bi kardinal pri zdravi pameti bil nesposoben. Vsak narmalen človek ve, da je nemogoče danes pobegniti iz Madžarske z avijonom. Vsak normalen človek ve, da tega ne more oskrbeti tuj ambasador. Vsak normalen človek ve, da je nemogoče skrivoma nesti tako pismo iz policijskega zapora v ameriško ambasado. In vendar je Kardinal "priznal," da je pisal to pismo.

Druga okolnost, ki kaže, da je bil kardinal popolnoma pod vtisom neke omame, da je bil duhovno zlomljen človek, je ta, da je sodišče bralo drugo pismo, o katerem je kardinal na sodišču "priznal," da ga je napisal. Pismo je naslovljeno na komunističnega justičnega ministra Madžarske. Temu daje kardinal svojo ostavko na položaj, na škofovsko in kardinalsko čast in službo. Vsak katolik, vsak duhovnik in posbeno vsak škof in kardinal ve, da ni mogoče, da bi ostavko na kanalsko čast sprejemal kak minister katerekoli vlade, ker je za to pristojen papež sam in nihče drugi. Takhi nasprotij in neumnosti bi bil kardinal nezmožen, če bi bil v normalnem duševnem stanju. Zato smatrajo vsi, katoličani, protestantje in drugi, ki so proces poslušali, da je kardinal zastrupljen, omamljen, neodgovoren za svoje izjave pred sodiščem, zlomljen človek.

Richmond. — Ferenc Nagy, bivši predsednik vlade, — po veri protestant — ki sedaj živi v izgnanstvu v USA, pravi, da ima dokaze, da so kardinala tudi mučili v ječi, posebno prve dni po aretaciji. Pozneje so ga toliko pustili pri miru, da se je na zunaj popravil, predno je prišel pred razpravo.

Vodja grških komunistov general Markos izginil

Atene, Grčija. — Komunistična radijska postaja javlja, da je vodja grških komunističnih upornikov že več mesecev bolan in da ga je zato vodstvo grške komunistične stranke razrešilo vseh dolžnosti v vodstvu stranke in upora. General Markos je torej likvidiran. Ali je res zbolel, ali je bil v bojih ranjen, kakor so pred meseci poročali časopisi, ni sedaj mogoče zanesljivo ugotoviti. Mogoče je tudi da so ga brez vsake bolezni likvidirali komunisti sami, ker je Markos dajal pred tedni zelo ogorčene izjave proti Kominformi, češ, da je Moskva pustila grške komunistične borce na cedilu. Zopet druga poročila povedo, da so Markosa spravili komunisti iz Grčije zato, da bi se novo vodstvo komunistične stranke lažje dogovarjalo z vlado za konec državljanske vojne in mir. Vendar je najverjetneje, da general Markos ni več med živimi.

Katoliški duhovnik v Moskvi prišel v USA.

New York. — Iz Moskve je prišel na dopust k svojim sorodnikom Rev. George Laberge, ki je katoliški dušni pastir v Moskvi. O stanju v sovjetski Rusiji ni dajal nikakih izjav. Povedal je le, da so ljudje precej mirni in da je on dahko potoval, kadar je zaprosil. Dejal je, da je v celi Rusiji kakih sedem katoliških duhovnikov.

SLOVENSKI IZGNANCI SO SI REŠILI LE GOLO ŽIVLJENJE. POMAGAJMO JIM!

V CLEVELANDU BO RAZSTAVA CVETLIC 5. DO 12. MARCA

Vsakoletna razstava cvetlic in hiš bo v mestnem avditoriju v Clevelandu od 5. do 12. marca. Bolj kot kdaj poprej se ljudje v teh časih zanimajo za take razstave, da vidijo razne cvetlične nasade in razne vzorce hiš in opreme. Za to se zanimajo tudi taki, ki danes sicer še nimajo svoje hiše, pa računajo na čas, ko bodo lastovali svoj dom.

Za to ogromno razstavo bo uporabljen ves avditorij v vseh nadstropjih. Tam boste lahko videli kompletno dovršene hiše s trato, grmičjem in vrtom, v hiši pa kompletna oprema.

NOVI GROBOVI

Andrej Bajt

V torek zjutraj je umrl Andrew Bajt na 5604 Carry Ave. Bil je 82 let star. Podrobnosti bomo še objavili. Pogrebni zavod Grdina vodi priprave za pogreb..

Atentat na šaha v Iranu

Teheran, Iran. — Iranskega šaha je napadel nek časnikar in streljal vanj iz revolverja. Napadalec je oddal pet strelov, pa je šaha le slabo zadel in mu povzročil lažje poškodbe. Takoj po atentatu je bilo proglašeno v celi državi izjemno stanje. Napad je bil izvršen v zgradbi univerze. Šah je prišel, da bi bil prisoten pri proslavi obletnice vseučilišča.

Razne najnovejše svetovne vesti

DUNAJ, AVSTRIA. — Komunistične radijske postaje divje napadajo ameriške. angleške in avstrijske katoličane radi molitev za kardinala Mindszenty. Radio napada posebno dunajskega kardinala Innitzerja, kardinala Griffina v Londonu in kardinala Spellmanna v New Yorku.

* * *

NEW YORK. — Protestantske cerkve so se tudi pridružile protestom radi škandaloznega procesa proti kardinalu v Budimpešti. Bivši ogrski poslanec Dr. Bela Fabian, predsednik madžarske judovske veteranske organizacije je dal javnosti posebno izjavo, v kateri pove, da nikdar Mindszenty ni kazal kakega antisemitskega sovraštva in da je zato nemogoče, da bi bil na procesu "priznal" in "obžaloval" svoj antisemitizem. Še manj verjetno je, da bi se bil kardinal izgovarjal, da je bil antisemit zato, ker "je bil takrat tak duh časa." Nikdar se kardinal ni brigal za to kakšen je ravno duh časa, ampak je vedno bil ravno v boju z duhom časa. Pod nacisti se je boril z režimom, pod komunisti je borbo nadaljeval. Kardinal nikoli ni bil antisemit, pravi Fabijan, ki je osebno govoril o teh stvareh s kardinalom. Kako je bil kardinal z nacisti tudi v tem vprašanju je razvidno iz dejstva, da je bil kardinal aretiran pod nacisti tudi radi svojega krščanskega stališča v judovskem vprašanju.

* * *

LONDON. — Kardinal Griffin je odredil javne molitve za kardinala Mindszenty. Angleška vlada je poslala protestno noto madžarski vladi, ker ni dopustila, da bi angleški in ameriški diplomatski zastopniki prisostvovali razpravi proti kardinalu. Angleška vlada pravi, da je madžarska vlada še vedno dolžna izpolnjevati določbe mirovne pogodbe in Anglija bo še odločila kakšne protiukrepe bo napravila, če madžarska vlada te obveznosti ne bo izpolnjevala. Tu ima angleška vlada v mislih določbo, ki veže Madžarsko, da mora pustiti svobodo verskega prepričanja in svobodo izvrševanja verskih obredov kakor tudi nedotakljivost zasebne lastnine.

Obsodbo kardinala Mindszenty pričakujejo že danes ali jutri. Kardinal Spellmann je povedal, da ni nikakega upanja, da ne bi bil Mindszenty obsojen na smrt.

* * *

WASHINGTON. — Prispel je v USA norveški zunanji minister Lange, da z našim zunanjim tajnikom razpravlja o vstopu Norveške v zapadni obrambni pakt. Norveški je Sovjetska Unija zagrozila, da bo smatrala pristop za sovražno dejanje napram Rusiji, ponudila pa ji je, da naj Norveška vstopi v posebno pogodbo s Sovjetsko Zvezo, ki je pripravljena garantirati vse meje in nedotakljivost ozemlja Norveški. Kljub vsemu temu se je Norveška odločila, da najprej ugotovi kako vlogo bi igrala v zapadnem paktu in se bo odločila potem brez ozira na sovjetske grožnje in vabila.

Lange je imel prvi sestanek z zunanjim tajnikom Achesonom, nato pa z zastopniki Anglije, Francije in drugih držav, ki sodelujejo v Atlantskem paktu.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Mr. Telich prvi v Ohio—

Iz urada zavarovalne družbe Sun Life of Canada nam poročajo, da je njih zastopnik za Cleveland, Mr. Michael Telich, prvi med vsemi zastopniki v državi Ohio, kar se tiče zapisane in plačane zavarovalnine. Radi tega je Mr. Telich kvalificiran, da odpotuje v Hollywood, Florida, kjer se bo udeležil vzgojne konference te družbe. S svojo soprogo bosta potovala z avtom v Florido in spotoma obiskala svoje znance in prijatelje.

Zbolela je—

V Charity bolnišnico je bila z Grdinovo ambulanco odpeljana Mrs. Anna Zalar, 1038 E. 70 St. Dobri ženi želimo skorajšnega okrevanja in da bi bila kaj kmalu doma.

Smrt v domovini—

Louis Oswald, poznani grocerist iz 17205 Grovewood Ave., je prejel žalostno vest iz stare domovine, da mu je v vasi Bukovica pri Ribnici 26. januarja umrla ljubljena sestra Agnes Perušek. Pokojna je bila stara 39 let; doma zapušča dva nedorastla otroka.

Seja št. 15 SŽZ—

V sredo ob osmih se bo vršila redna seja podružnice št. 15 SŽZ. Članice ste prošene, da se vse udeležite.

Okoristite se—

V četrtek 10. februarja bo začetek velike razprodaje čevljev pri poznanem Louis Majerju na 6408 St. Clair Ave. Cene vsemu obuvalu so globoko znižane, in prihranili si boste lepe denarje, če kupite pri Majerju ob času te razprodaje, ki bo trajala samo 10 dni. Na razprodaji bo obuvalo za vso vašo družino.

V svojem poslopju—

Poznani plumber Al Ulle, se je preselil v svoje poslopje na 23621 Lakeland Blvd. Pri njem lahko dobite vse, kar spada v njegovo stroko. Podjetje toplo priporočamo.

Na operaciji—

Mary Tekaučič je dobila iz Meadville, Pa. vest, da se je morala podati na operacijo Mary Knapp. Operirana je bila 4. februarja. Želimo, da bi se kmalu boljšega zdravja povrnila domov k svojim domačim.

Vabilo na sejo—

Društvo sv. Ane št. 4 SDZ vabi na sejo v sredo zvečer ob 7:30 v navadnih prostorih. Po seji bo prav prijetna zabava. Vse članice naj se po možnosti udeleže.

Prva obletnica—

V sredo ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Pavla na 200. cesti maša za pok. Mary Bezjak v spomin prve obletnice njene smrti.

Pozdrav iz Floride—

Jerry Glavač in sin Ray pozdravljata iz St. Petersburg, Florida. Vreme je tam zdaj zelo lepo, poročata.

Duhovne vaje—

Članice Oltarnih društev, ki se žele udeležiti duhovnih vaj, katerih začetek bo v petek 11. februarja naj se do srede opoldne zglasijo. Za okolico sv. Vida naj priglasijo udeležbo pri Mrs. F. Baragi, 1105 E. 71. St. telefon HE 5724.

Knjižnica vabi—

V četrtek zvečer 10. febr. bo prosta filmska predstava v avditoriju javne knjižnice, 6405 Superior Ave., zvečer ob 7:30. Otroci v spremstvu odraslih tudi lahko pridejo

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. HEnderson 0628 Cleveland 3, Ohio

Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

FEBRUARY

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

NAROČNINA

Za Zed. države $8.50 na leto; za pol leta $5.00; za četrt leta $3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav $10.00 na leto. Za pol leta $6.00, za 3 mesece $3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States $8.50 per year; $5.00 for 6 months; $3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States $10 per year. $6 for 6 months, $3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

88 No. 27 Tues., Feb. 8, 1949

UNESCO

Kaj pomenijo te črke? Pomenijo začetnice za naslov: United Nations Educational Scientific Cultural Organization. Slovensko bi rekli: Vzgojna znanstvena kulturna organizacija Združenih Narodov.

Kaj je to? V tistih strašnih letih, ko so bombe vsak dan rušile človeška življenja v tisočih in tisočih, ko je vojni vihar rušil domove in šole in cerkve, se je ta reč rodila. Premišljevanje o tem kako preprečiti grozote vojne je napotilo prosvetne ministre zedinjenih narodov, da so na skupnih sestankih začeli delati načrte o medsebojni vzgoji vseh ljudi. Gotovo namreč je, da vojnih strahot ne more preprečiti nobena politika, nikako državništvo, nikaka politična ali gospodarska mednarodna organizacija, niti demokracija, niti diktatura, niti nikak drug sistem vlade, ne morejo je preprečiti politične stranke, niti finančni trusti, niti oborožene moči naj bodo še tako silovite. Preprečiti pa more vojno skupnost vseh ljudi, če se zaveda, da je vojna največje zlo in hoče mir, ki je predpogoj vsega dobrega v družbi.

Dasi po naravi vsak čuti, da je vojska nekaj strašnega in se je vsak boji, vendar je v vsaki dobi človeškega razvoja vojska bila. Moderni ljudje niso v tem oziru nič, pa prav nič boljši kot so bili divjaki. Morda so še slabši v kolikor vsa dognanja človeškega razuma stavijo v vojni v službo uničevanja in rušenja tega kar so poprej rodovi skozi stoletja nabrali in shranili za bodočnost.

Čeprav se torej pamet človekova upira vojni kot zlu, vendar je druga sila v naši pokvarjeni naravi močnejša od tega spoznanja in nagona. Na to slabo stran človekovo so se naslonili vsi, ki so na vojno hujskali, vojno uprizarjali, vojne vodili — do zadnjega moža, — do zadnjega diha, za "velike cilje."

Da bo človek poleg naravnega čuta proti vojski imel tudi voljo preprečiti vsako vojskovanje, mora biti za to vzgojen. Vzgojeni morajo biti proti vojni vsi ljudje ali vsaj velika večina, ki bo mogla in odločno hotela vsako vojsko preprečiti. Ta splošno človeška vzgoja je ogromna naloga, ki se je doslej loteva samo Cerkev, ki uči spoštovati in ljubiti vse narode in vse ljudi. A to ni dovolj. Pol človeštva še ne zna brati in pisati. Kako boš te vzgajal. Le malemu delu človeštva so dostopna moderna sredstva vzgoje: šole, radijo, časopis, knjige. Kako boš vzgajal tiste, ki vsega tega nimajo? In še tam kjer so vsa moderna sredstva za vzgajanje na razpolago se mnogokrat uporabljajo za vzgojo k sovraštvu, za vojsko. Narodi si privzgoje cilje, ki so v škodo njihovim sosedom, vzgajajo se v sovraštvu, v zaničevanju drug drugega si privzgoje sporna vprašanja in jih "rešujejo" nasilno, z vojskami.

Zato so takrat, med vojno, ko je bila njena uničujoča moč najbolj boleča, zastopniki Združenih narodov v Londonu začeli premišljevati in razgovarjati kaj bi se moglo storiti, da bi se ves človeški rod prevzgojil tako da nihče več, noben narod vojske več ne bo hotel, pa naj pride sicer kar hoče.

Iz tistih konferenc se je potem v okviru Zveze Narodov razvila svetovna vzgojna organizacija, ki ima nalogo, da na tem polju stori kar je mogoče. Unescu je torej v svojem začetku važen oddelek Zveze Narodov. Ona naj Zvezi Narodov narode vzgoji za osnovna načela, ki si jih je Zveza Narodov postavila: za mir, za mednarodno sodelovanje, za mirno reševanje vseh spornih vprašanj, za mednarodno podpiranje in ljubezen, za mednarodno spoštovanje in upoštevanje, za mednarodno pravičnost.

Mnogi demokratični narodi in njihove vlade so takoj pozdravile to delo in poslale v UNESCO svoje zastopnike. Nastala je svetovna organizacija za širjenje prosvete, za spoznavanje narodov in dežel med seboj, za širjenje mednarodne zastopnosti, za utrjevanje mirovne ideje v razumevanju in čustvovanju vseh ljudi. To je sedaj UNESCO.

V Ameriki se je organizirala USA National comission for UNESCO. Ta komisija ima kakih 100 najboljših žena in mož. 40 jih je imenovanih osebno za člane komisije, 60 pa je zastopnikov raznih vseameriških organizacij. Med njimi so znanstveniki, vzgojitelji, gospodarstveniki, uredniki, industrijalci in vladni uradniki. Komisija ima veliko število odborov, ki delajo v raznih področjih za program UNESCO. UNESCO ima svoje tajništvo, ki deluje pod okriljem State Departmenta za zunanje zadeve.

Ta ameriška komisija za UNESCO bo imela svojo drugo nacijonalno konferenco letos v Clevelandu, Ohio v dneh 31. marca, 1. in 2. aprila. Pričakujejo, da bo prišlo kakih 3,000 ljudi iz vseh delov Amerike, da sodelujejo na konferenci. Konferenca bo v Cleveland Auditorium.

Konferenca ima namen vzbuditi v ljudeh razumevanje velikih nalog organizacije. Amerika hoče tudi na tem polju duhovnega dela za mir in srečo človeštva biti vodilna sila. Amerika je posebno primerna zato. Ameriški narod je kompozicija raznih narodov in ras, raznih verstev in barv, ljudi vseh vrst in stopenj kulture, ki so pa vsi združeni v dobrem sosedstvu in se vsi trudijo in prizadevajo za srečo vseh. Čeprav smo Amerikanci tudi slabotni ljudje, ki imamo svoje spore in sovraštva, svojo sebičnost in druge napake, vendar nam svoboda in demokratične ustanove, ki jih imamo, dajejo toliko priložnosti kot jih nima noben narod na svetu, da druge in ves svet okoli nas učimo kako je mogoče v miru živeti in kako je edino dobro, da se mirno rešujejo spori, zaravnavajo razlike in poglablja vzajemnost in sloga, ki edina rodi dobrine za vse in vsakega.

Veliki svetovni znanstvenik in dobrotnik človeštva Louis Pasteur je dejal: Imam neomajano vero, da bodo narodi našli pot vzajemnosti, ne da bi rušili, ampak da bi gradili, da bosta znanost in mir triumfirali nad nevednostjo in vojsko in da bo bodočnost tistih, ki bodo največ storili za človeštvo.

Pozdravljamo drugo ameriško konferenco in vabimo ameriške Slovence, da z zanimanjem in ljubeznijo spremljajo njeno delovanje.

BESEDA IZ NARODA

Ob 40-letnici mašništva Rev. John Novaka

Rev. John J. Novak

Greenwood W,is. — Na 20. decembra je praznoval naš priljubljeni župnik, Rev. John J. Novak, 40-letnico, odkar je daroval novo mašo. Brez njegove vednosti sem se namenil, da povem širši javnosti nekaj besed o našem gospodu župniku. Hud bo, to vem, ampak tedaj bo že črno na belem in nobena zamera ne bo mogla tega zbrisati. Zanesem se na g. urednika, da ne bo izdal mojega imena, ki to pišem, tudi če se mu bo slaba godila, kadar bo prihodnjič 'potoval na Willard'.

Torej naj začnem s tem mojim skromnim pisanjem.

Father Novak je bil rojen v vasi Razore, župnija Dobrova pri Ljubljani. Najprej je hodil v šolo na Dobrovo, potem pa v gimnazijo v Ljubljano. Na 1. avgusta 1903 je dospel s skupino 10 dijakov v Ameriko v spremmstvu Rev. J. Solnca. Peljal jih je v St. Paul, Minn., kjer so študirali naprej in stopili v bogoslovje.

Novo mašo je daroval v cerkvi sv. Patrika v Lead, S. D. v nedeujo, 20. decembra 1908. Na spominske podobice je dal natisniti sledeče lepe besede: — "Sedaj samo eno prošnjo imam, o Gospod, naj ostanem v Tvoji hiši vse dni mojega življenja. Po milosti božji sem, kar sem — duhovnik za vedno."

Tam je Father Novak tudi župnikoval. Prošlo jesen se je podal tje, da obišče svoje nekdanje farane. Sv. mašo je daroval za 40-letnico ravno v tisti cerkvi. Toda njegovi nekdanji farani so bili že večinoma odšli. Ko je prišel nazaj, je pripovedoval:

"Našel sem jih tam na hribčku, kjer počivajo. Na zlatu leže in povrhu jih pokriva pepel, da sem komaj našel njih imena. Le nekega Hrvata, mojega bivšega lovskega tovariša, ki sem ga našel visoko v hribu, da sem komaj prišel do njega po slabi stezi. Bil je neizrečeno vesel mojega obiska."

Rev. Novak je več let deloval tudi pri sv. Vidu v Clevelandu, pozneje pa 15 let med Slovenci na Willardu. Tam je pustil najboljša leta svojega življenja. Farani se ga še vedno hvaležno spominjajo za vse delo, ki ga je tako vzorno vršil tam.

Sedaj pa že več let deluje tukaj v Greenwoodu, Wisconsin, pri župniji Matere Božje, ki je mešana župnija, to je, da so farani več narodnosti. Imamo tudi župnijsko šolo. Farani ga visoko cenijo in spoštujejo.

Pred nekaj leti so mu hoteli farani prirediti slavnostni banket za obletnico. Bilo je že vse pripravljeno in vabila tiskana, ko je Father slučajno zvedel o "zaroti." Takoj je vso stvar ustavil, rekoč, da ne mara nobene hvale.

Tudi pri tej naši fari se pozna njegova skrbna roka in dobro gospodarstvo. Vse je lepo urejeno v cerkvi in okrog cerkve. Zelo lepo je urejen vrt, sadno drevje in cvetlice. Spomladi, komaj skopni sneg, se na župnijskem vrtu že pokažejo prvi zvončki, katere je prinesel sem in posadil iz starega kraja.

Poleg vsega dela pa si vzame, če le mogoče, nekaj časa, da gre na lov, na zajce in na ribe. Kako ne, saj je še tako mladosten in gibčen.

Ne bom povedal preveč, ako si drznem v imenu vseh župljanov izreči iskrene čestitke našemu g. župniku, Rev. John J. Novaku k njegovi 40-letnici v upanju, da bi še dolgo deloval v vinogradu Gospodovem. Naj Vaše blagoslovljene roke še dolgo povzdigujejo kelih Bogu v čast in hvalo!

Eden faranov.

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — Najpomembnejši prispevek v prvi številki novega časopisa Svobodna beseda, glasila lani porojenega Odbora demokratične akcije je nedvomno "Izjava socialistov iz Slovenije o Titovi 'Osvobodilni Fronti' (OF)," ki je bila poslana še leta 1943 v London, svareč zaveznike pred Osvobodilno fronto in Titom in opozarjajoč na njun pravi značaj. Ta poslanica, ki obenem polaga vso krivdo za strahotno civilno vojno v Sloveniji na komunistični prag, namreč enkrat za vselej uniči argument naših komunistov in sopotnikov, da so bili samo slovenski klerikalci s svojimi domobranskimi odredi in vaškimi stražami proti Osvobodilni fronti in da so bili komunisti prisiljeni braniti se. Dokument slovenskih socialistov, datiran 19. decembra 1943, torej sredi bratomorne civilne vojne, povdarja, da so bile vaške straže odgovor na komunistični teror. Tudi pribije, da je Osvobodilna fronta v resnici onemogočala uspešno osvobodilno vojno in da ni smatrala Nemcev za svoje glavne sovražnike, temveč svoje domače nasprotnike. Tako so n. pr. partizani pri napadu na Kočevje ponudili Nemcem prost odhod, če jim izroče domobrance!

Vse to smo seveda že slišali. Ampak komunisti in sopotniki so doslej vse to pobijali, češ da prihajajo vse te obtožbe iz klerikalnih virov, torej jim ni verjeti; komunistom, katere socialistična izjava imenuje mojstre v umoru, laži, varanju, besedolomstvu in mistifikaciji, pa je seveda treba verjeti. Nu, zdaj vemo, da niso bili klerikalci edini ljudje na Slovenskem, ki so imeli odprte oči za komunistične zločine. Počasi se bo laž o komunistični osvobodilni vojni zrušila pod pezo dokumentarnih dokazov, ki bodo morali naposled odpreti oči tudi najbolj slepim med našimi napredními slepci.

* * *

Omenjena izjava slovenskih socialistov obenem potrjuje, da je bil Ivan Molek absolutno v pravem, ko se je upiral komunistično - sopotniškemu pritisku, da bi vpregel Prosveto pred voz komunistične partizanske propagande, zaradi česar so ga sopotniki v glavnem uradu prisilili k resignaciji. Radoveden sem, kdaj se bodo društva S. N. P. Jednote zdramila in zahtevala, da se da Molku zadoščenje za krivico, ki jo je moral trpeti, ker je skušal obvarovati Prosveto in SNPJ pred blatnimi kolovozi, v katere so ju tiščali komunisti in sopotniki? Da so ga tedaj poslušali v glavnem odboru in tudi po naselbinah, bi danes ne bilo treba vsem skupaj pasti tako strahovitega moralnega mačka!

* * *

Proletarec pravi v svojih komentarjih o komunističnem procesu v New Yorku, da so "radikalni" odvetniki (taki, ki branijo komuniste) bolj ramazani z vsemi žavbami, ker "so menda celo pristaši komunistov, ali vsaj liberalni in vneti za civilne svobodščine." To se sliši kakor bi bili komunisti najbolj demokratični, liberalni in za demokratične svobodščine navdušeni ljudje pod soncem. Nisem vedel, da je Zaitz spremenil svoje "Komentarje" v "humoristično" kolono.

* * *

Washingtonski komentator Joseph Alsop piše iz Belgrada, da je čas, da zapad iznova preišče svoje razmerje do Titovega režima, češ da je zmotno naziranje, da je Tito do pičice podoben drugim komunistom. Po njegovem je Tito komunistični Martin Luther, ki je razklal Stalinovo "mednarodno cerkev" na dvoje in obenem obrnil hrbet njegovi svetovni državi in zavrgel njeno avtoriteto. Z drugimi besedami je partizanskn maršal najprej in predvsem jugoslovanski nacionalkomunist in politični pustolovec. Mož je najbrž v pravem, da bi bil zapad neumen, če ne bi izrabil tega razkola v komunistični "cerkvi" kakor bi Stalin izrabil enak spor med zapadnimi deželami. "Ampak dobro bo tudi," pravi sosed Miha, ki se včasih pozanima tudi za visoko svetovno politiko, "če naši državniki ne pozabijo, da podgana v precepu ne spremeni nature in da tiger v pasti ne spremeni svojih lis, kje šele apetita!"

* * *

Kar se mene tiče, ne dam in ne bom dal počenega groša za Titovo "luteranstvo," dokler ne pokliče nazaj v vlado opozicije, ki jo je vrgel ven po prelomu Šubašičevega dogovora, razpiše svobodne in tajne volitve ter jamči, da bo spoštoval voljo večine.

* * *

Neki čitatelj mi je oni dan potožil, da mu ne ugaja, ker A. D. "piše preveč o komunistih in Titu in dolži Tita odgovornosti za vse, kar je v Jugoslaviji narobe."

"Komu pa naj človek naprti odgovornost," sem ga pobaral, "če ne režimu, brez čigar volje nihče v Jugoslaviji ne sme niti kihniti? Trumanu, Wall Streetu in Vatikanu vendar ne moremo obesiti odgovornosti za VSE, kar se pod soncem napak zasuče!"

Mož se je začel praskati za ušesom.

"Pa praviš, da je preveč pisarjenja o komunistih," se je vtaknil vmes sosed Miha. "In vendar vse to pisanje tebe še vedno ni prepričalo, da ne imenujejo komunisti nekaterih ljudi zaman koristna budala! Še premalo nam trobijo, in pretiho!"

Peter Kopriva.

ČE VERJAMETE AL' PA NE!

Nekega jutra so nam povedali, da smo se pripeljali v mesto Winnipeg. Meni je bilo vseeno, kakšnega imena mesto je samo da je mesto in da je prišel tisti presrečni trenutek, ko bomo šli za več ur z vlaka. Tedaj šele sem mogel zapopasti, kako so se počutili Izraelci, ko so z neke krtine prvič ugledali obljubljeno deželo. Nam je bilo namreč rečeno, da bomo dobili v tem mestu prvič po petih dneh gorka jedila v kolodvorskih restavraciji. Dozdaj sem otepal samo salamo in kruh, kruh in salamo, kar sem zalival z vodo, da me je včasih napenjalo kot našo lisko, če mi je ušla v mladó deteljo. Samo takrat na Koroškem sem bil bolj lačen. Aha, pa smo spet v starem kraju, bo vzdihnil Lojze v Kanadi in dodal: medi verjemite da ne bom pričakal, da bi ga bral v Kanadi.

Pa bi res ne bilo napačno, če bi ob tej priliki primerjal dve posebni lakoti, ki sta me metali, kakor ne prej ne poslej. Tisti Winnipeg ne bo nikamor ušel, take prilike pa tudi ne bo več, da bi nekoliko raztegnil pripovedovanje. Se reče, saj sem ob neki priliki pred leti to že nekam vštulil. Mogo jih je od takrat pristopilo v naše občestvo, ki tistega, niso čitali. Tisti pa, ki so, ne bodo vedeli, da so, ker bom povedal nekoliko drugače. Imam namreč zelo dober dar pripovedovanja, kadar je treba isto reč povedati vselej drugače, da se ljudje ne naveličajo poslušati. Za stare vojake bo to lepo branje in morda se dobi celo kateri, ki je bil takrat "na fronti" na Koroškem, da bo lahko pričal, če bi kateri zmajeval z glavo.

Torej pa še to, predno stopimo v kolodvorsko restavracijo v Winnipegu.

Ongavega leta so nas napodili iz Ljubljane na cesarske manevre. Reklo se nam je, da je našo Koroško zasedel sovražnik in da ga je treba namlatiti in zapoditi, da si bo za vselej zapomnil, kdaj se mu je zahotelo svete koroške zemlje. Tam okrog Mengša smo si nabirali moči za nagel pohod na Koroško. Tolažili so nas, da bo drugi dan hud marš, naj se razgubimo po skednjih in kozolcih zgodaj in si nalovimo moči za prihodnja dva dni. Verjeli jim nismo, kakor jim nismo nobene stvari, ampak pozneje smo videli, da se niso lagali. Ob treh zjutraj je bil odhod. Mladi fantje gor vstajajte, so rekli in smo. Kar natihem smo se odpravili. Človek bi pričakoval, da se bo vse trlo ljudi ob cesti, ki nam bodo mahali v slovo in nas pomilovali, ki bomo brez vsake potrebe mešali prah po lepi Gorenjski. Še celo otrok ni bilo, da bi zijala prodjali in nas prosili komisa. Ko so nas z veliko mujo vse zaspane zdrezali v vrste, so nam zaupali, da ne bomo videli gorke žlice v ustih ves dan; okrog poldne bo majhen odmor, da bo vsak prigrizel, če bo kaj imel, potem pa spet naprej. Ne verjamem, da je bil v vsej dolgi vrsti en sam človek, ki si ne bi ob teh tolažilnih besedah mislil to in ono, pa nič v čast cesarju in vse doli do zadnjega gmajnarja. Če bi se bilo res primerilo, da bi morali oni iz spodnjih prostorov zares 'vzeti' vsakega, ki smo jim ga takrat priporočali, bi imel dosti opravka. Zaradi boljšega razumevanja smo pa vse tiste iskrene želje lepo držali zase in tako ostali dobri prijatelji — tri korake nazaj!

Lep dan je bil in dobro se je stopilo po naši Gorenjski. Le škoda, da takrat ni bilo na Gorenjskem še ljudi. To se pravi, vsaj mi nismo videli drugega kot sama dekleta, ena gorša od druge. Kar se da so bile Gorenjke prijazne in sladko so se nam nasmihale, pa rdele so kot mlada zarja v rosi. Na njive smo jih klicali in se jim ponujali v dnino, za en sam očarljiv pogled bi delali in se gnali na vse pretege. Ker nas ni hotel nihče najeti, smo se ujezili in zapeli koračnico: Ni lepšega soldata, kot jager, kanonir. . . .

Kmalu popoldne smo zašli v tesen pod Grintovcem in tam smo se domenili z našimi naprej postavljenimi, da bi se malce odpočili. Le počasi, fantje, dan je dolg, gospodar slabo plača, kot je zadržaval nazaj kosce Vidrihov Jurij na Menišiji. Kdor ni že prej pojedel košček slanine s komisom, ki so nam jo pripoznali za to priliko, je slabo izhajal. Tak si je tešil glad in žejo z mrzlo vodo. Tista nam ni bila dajana v odmerkih vsled izjemne dobrosrčnosti poveljnikov.

Nič kaj radi se nismo spravili pokonci, ko je prišel prijazen nasvet, da bi se pomaknili nekoliko naprej, da nam sovražnik ne uide. Udarilo je 42 cvekov na vsakem podplatu po trdi cesti in raztegnili smo se skozi tesen v Koroško. Sonce se je uprlo naravnost v naše tornistre in pod težkimi kapami se je zmočilo. Na levo in desno same skale navpično v zrak. Ni bilo več brhkih Gorenjk, da bi se jim ponujali v dnino. Iz nas ni prišla nobena pravdanska, še kletvica ne. Usta smo držali zaprta, da bi se ne zaprašila.

Ni lepšega soldata. . . . kakopak!

Glas iz Dulutha

Duluth, Minn. — Sem naročnik Ameriške Domovine in že nekaj časa v St. Mary's bolnišnici v Duluth, Minn. Delaj sem več let v železnem rudniku v Chisholm, Minn., kjer sem se nabral revmatizma, ki me sedaj muči po celem telesu, posebno so pa težke noge.

Tukaj, v tej bolnišnici je vse natrpano z bolniki in je tudi več slovenskih strežnic (nurses), kar je meni v veliko tolažbo, ker se lahko v lepi slovenščini pogovarjamo in si s tem krajšamo čas.

Med temi slovenskimi bolničarkami je tudi hčerka dobro poznanega rodoljuba Franka Tekavetz iz Chisholm, Minn. Ona je dobro izučena strežnica (nurse), in tudi meni streže ona, za kar ji najlepša hvala. Jako tolažljivo zame je tudi, da mi znani rodoljub Matija Pogorelc donaša vse slovenske časopise in med temi tudi Ameriško Domovino in tako si z branjem teh krajšam čas. On je tukaj že 20 let in je kakor domač in tudi vsak ga pozna, ker je res pravi narodnjak.

Pozdravljam vse v uredništvu Ameriške Domovine in vse meni poznane prijatelje tam v Clevelandu, posebno pa moje Ložane in mojega brata John Mlakarja in njegovo družino v Chicagu, Ill., kjer je on seveda tudi zastopnik Ameriške Domovine.

Jakob Mlakar.

KANADSKA AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

NAZNANILO KANADSKIM SLOVENCEM!

Vsem našim naročnikom po širni Kanadi naznanjamo da je blagovolila prevzeti zastopstvo za Ameriško Domovino naša odlična Slovenka, gdč. Anica Dolenc.

Kanadski naročniki, novi in stari, naj torej pošiljajo naročnino za Ameriško Domovino na njen naslov. Dopise, premembe naslovov pa še nadalje na upravo Ameriške Domovine, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3 ,Ohio, USA.

Za vse informacije in nasvete, najsi bo glede lista ali kaj drugega se rojaki v Kanadi lahko obrnejo na gdč. Dolenc. Njen naslov je:

MISS ANICA DOLENC
Ontario Hospital, 1007 Lakeshore Road
New Toronto, Ontario, Canada

Timmins, Ont — Najprej se zahvaljujem uredništvu Ameriške Domovine za redno pošiljanje lista in prilagam denarno nakaznico za naročnino tega lista, ki mi res krati čas, ko čitam lepe članke, povesti in vesti iz Slovenije.

Kot nešteto drugih, tudi jaz delam v gozdu in z mano tu so še trije drugi Slovenci. Vsi smo doma iz Brd pri Gorici, Slovensko Primorje.

Delo v gozdu nam gre kar dobro od rok, posebno naš Francek hoče biti vsako jutro ta prvi na delu s svojim konjičkom, a vendar ga včasih prehiti Aleksander. Včasih Francek tekmuje s svojim konjičkom, kdo bo prvi v kampu. Čeprav je Francek visoke postave in dolgih nog, vseeno dobi konjiček stavo. Do danes je zmeraj dospel v kamp prvi konjiček in šele za njim Francek s solznimi očmi, ker je pač mislil, da se mu je konjiček izgubil in bo moral plačati zanj $200.

Gotovo bo France rekel, da malo preveč hlastnem po njem, a naj kar takoj povem, da se tudi jaz prav malo ali nič ne razlikujem od ostalih treh prijateljev.

Minili so tudi prvi prazniki, ki smo jih preživeli v Kanadi. Žalostni so bili za nas, prebili smo jih nekje v gozdu, toda vseeno smo si kratili čas s tem, ko je naš kvartet zapel par božičnih in narodnih pesmi. Tudi Francek, če je bil prav malo prehlajen, se je dal premotiti, da je prišel v našo sobo in se pridružil pevcem, kajti če bi bil Francek umanjkal, bi bil tudi Alojz izgubil veselje do petja prvega basa, ker pojeta eden prvi in den drugi bas; Aleksander je pa kar dobro vzdignil svoj tenor in jaz pa počasi za njim drugi.

Prijatelj Aleksander bi rad izvedel za naslov svoje prijateljice preljubljene Valerije, doma iz Doromberga pri Gorici, S. P. Trdno je prepričan, da se omenjena gospodična nahaja v Kanadi, a na žalost nikakor ne more izvedel za njen naslov. Gotovo bo imenovana imela priliko čitati teh par vrstic in jo vljudno naproša, da naj se kaj kmalu oglasi na naslov: Aleksander Bizaj, Mountjoy Co. C. 5 E., Timmins, Ontario.

Pa naj bo za danes dovolj, bom pa drugič kaj več poročal. Pozdravljamo vse Slovence in Slovenka v Kanadi in Zed. državah, posebno pa pozdravljamo vse one, ki nadaljujejo delo pri S.F.P.P.

Stojko Bucinel,
Aleksander Bizaj,
Alojz Jakončič in
Francek Marinič.

◆ ◆ ◆

London, Ont. — Zelo rad bi dobival Ameriško Domovino, sem begunec iz Spttala, ki se sedaj nahajam kot krojač v Kanadi in sicer v mestu London, Ont. Ker imam precej veliko družino, si nisem mogel do sedaj še toliko prihraniti denarja, da bi bil naročil ta list in ga tudi takoj plačal.

Sedaj se pa vseeno obračam na uredništvo če bi vam bilo mogoče, da bi mi list začeli takoj pošiljati. Ko si prihranim prvi denar, bom list plačal takoj tudi za nazaj. Jaz in moja žena zelo rada čitava katoliški časopis, zato ga bova tudi z veseljem sprejemala in čitala.

Imam dve hčeri in enega sina, ki je bil pa že tukaj rojen. Sem zela zadovoljen tukaj v Kanadi. Imam vsaj toliko, da dam otrokom jesti, ker v lagerju jim včasih nisem mogel, ker nisem imel nič, ko so me prosili.

Karol Zajc,
398 Dundas,
London, Ont.

◆ ◆ ◆

Timmins, Ont. — Prosim cenjeno uredništvo, da mi takoj začnete pošiljati Ameriško Domovino, ker je v njej lepo in pošteno branje posebno za nas Slovence. Prav lepa hvala Vam, g. urednik ki ste tako blagega in odkritosrčnega srca. Obenem se prav lepo zahvaljujem tudi Mrs. Luciji Ponikvar iz Timminsa, ker mi je njena hčerka cele tri mesece nosila ta list, da sem ga imela na razpolago.

Prilagam denarno nakaznico za naročnino in obenem pozdravljam vse Solvence in slovenke širom Kanade in Zed. držav.

Louise Susteršič,
212 Sprise St. N.,
Timmins, Ont.

◆ ◆ ◆

Hamilton, Ont. — Tudi jaz želim malo popisati naše potovanje v Kanado in ker je sedaj tudi poteklo pol leta odkar sem naročila Ameriško Domovino, prilagam denarno nakaznico za naročnino še ze eno leto naprej in prosim uredništvo, da mi list še naprej tako točno pošilja. Vsak dan se željno oziram, kdaj bo prišel pismonoša in mi prinesel Ameriško Domovino, ki jo potem z velikim veseljem in zanimanjem prečitam. Ko sem jaz gotova z njo, jo pa dam še drugim Slovenkam, da jo še one prečitajo.

Nam, ki smo prišle sem pred enim letom, je 23. januarja potekel kontrakt. Me smo namreč dospele sem s prvim transportom iz Avstrije, odkoder smo odšle leta 1947 decembra meseca. Prva skupina deklet se je podala na pot iz Puntigam lagerja pri Gradcu. Od tam smo se odpeljale v Celovec. V Kapfenberg lagerju pa so se nam pridružila dekleta iz lagerja v Judenburgu in tako smo se skupaj odpeljale 29. decembra zjutraj iz Kapfenberga v živinskih vagonih proti Beljaku, kjer so se nam pridružila dekleta iz Celovca, Beljaka in Spittala. Tako smo se skupaj odpeljale v Salzburg.

Ko smo priromale v Salzburg v živinskih vagonih, so nas tu že čakale ženske in dekleta iz Inomosta in Salzburga. Tu, v Salzburgu, pa smo se presedle na osebni vlak I.R.O. Ko smo bile vse skupaj zbrane, nas je bilo 330 žensk. Na Silvestrov večer smo dospele v Dipholzlager, kjer smo prenočevale kar v vlaku in tam dočakale tudi novo leto 1948. Tukaj smo stale pet dni. Na dan sv. Treh kraljev pa smo se že ukrcale na ladjo. Mnogo nas je bilo obolelo za morsko boleznijo, a vendar kaj hujšega ni bilo.

Tako smo 17. januarja priplavali v Halifax in od tu pa smo se vozile 26 ur z vlakom v Montreal. Na vlaku so nam rekli, da bomo morale za tri dni zopet v lager. Mislile smo si že, da bo ta lager kot so bili oni v Avstriji in Nemčiji, pa smo bile prijetno iznenadene, ko smo videle, kako lepo in čisto je bilo tukaj.

V tem "Emigranten hotelu" smo ostale tri dni in od tu so nas razdelili na delo na vse strani. En par deklet je ostalo že v Halifaxu, druge so bile pa nameščene potem v Montreal, Brockville, Paris, London, a v Hamiltonu, kamor sem dospela jaz, nas je bilo nameščenih 40 deklet raznih narodnosti. Vse smo zaposlene po bolnišnicah in privatnih domovih.

Jaz sem zaposlena kot gospodinjska pomočnica v hiši podpredsednika Steel Co. v Hamiltonu. Zelo sem zadovoljna v službi, otrok ni in moj poklic je gospodinjska pomočnica že od leta 1926. Zato mi pa ni težko to delo, ker sem ga že vajena in tudi je tukaj mnogo lažje, ker tehnični pripomočki niso tako uničeni kot je to v Evropi; samo, ko bi bil ta angleški jezik malo lažji za učit, kajti mnogo je črk, ki se mi zdi, da se jih v angleščini brez potrebe piše, ko se jih pa nikdar ne izgovarja. Le zakaj to?

Torej tukaj sem vam malo popisala iz mojega življenja in se bom ob priliki še kaj oglasila. Končno pozdravljam vse v uredništvu tega lista ter sploh vse Slovence in Slovenke, ki bodo čitali te moje vrstice. Pozdravljeni.

Justina Fluks.

◆ ◆ ◆

Montreal, Que. — Čas je že, da se tudi iz našega konca kaj oglasimo. V Montrealu nas je sedaj že kar lepa skupinica. Nekaj je slovenskih družin, ki so že dalj časa tukaj, večinoma Prekmurci. Od novodošlih je največ deklet. Nekatere so zaposlene v tovarnah, večinoma so pa gospodinjske pomočnice. Ob četrtih se zbiramo v samostanu pri sestrah. Takrat se nam pa razvežejo jezički! Saj morajo tako ves teden precej mirovati, kajti po angleško se še nič kaj ne znajo obračati. V četrtek moramo nadomestiti za ves teden, zato je pa to popoldne vedno prekratko. Kar brž je ura sedem in že nas vabi sestra z zvoncem k angleški učni uri. Ob nedeljah se nas včasih zbere več pri družini Papež. Tam malo zapojemo, malo pokramljamo in že je zopet treba odriniti proti domu.

Naša župna cerkev je slovaška. Samo škoda je, ker nas je veliko takih, ki se radi oddaljenosti ne moremo udeleževati tam službe božje. Med božičnimi prazniki nas je obiskal slovenski duhovnik, prečastiti g. dr. Jakob Kolarič. Zelo nas je razveselil s svojim obiskom. Naše duše so se ob njegovih lepih besedah vse bolj vtopile v prelepo božično skrivnost. Bog mu plačaj to dobro delo! Hvala lepa tudi preč. g. p. Bernardu Ambrožiču, ki nam je preskrbel tako dobrega in skrbnega duhovnega voditelja!

Čas nam kar hitro teče. Kar brž je mesec okrog, da ga zopet lahko prištejemo k "odsluženim". Nekatere bodo že kar kmalu pri kraju s tem štetjem, druge pa še do polovice nismo prišle. No, pa saj se nam za enkrat še nikamor ne mudi! Smo kar dobre volje, če le slabe nismo. Domotožje nas včasih tare. Toži se nam po slovenskih planinah, poljih, travnikih. Skrbi nas za naše drage tam za Triglavom. Živimo v upanju, da se bomo nekoč še vsi skupaj zbrali okrog Marije Pomagaj na Brezjah.

Vsi pošiljamo prav lepe pozdrave vsem, ki bodo brali ta list, pa naj bodo še v Evropi, ali v Kanadi, v USA, Argentini ali kje drugje.

Slovenska skupina v
Montrealu.

◆ ◆ ◆

Peterborough, Ont. — Ker se počutim tako osamljenega na farmi in mi je ob večerih dolgčas, si želim vsaj malo razvedrila z Vašim časopisom. Prosim Vas, da mi začnete takoj pošiljati Ameriško Domovino. Prilagam tudi naročnino za celo leto naprej.

Obenem pošiljam pozdrave vsem Slovencem in Slovenkam širom Kanade, Zed. držav in ostalih dežel, prav posebno pa uredništvu, ki tako lepo skrbi za nas novo naseljence.

Frank Trlep,
c-o Robert M. Coffrey,
Madoc R.R. No. 2,
Ontario.

◆ ◆ ◆

Toronto, Ont. — Vsem naročnikom koledarja "Svobodne Slovenije" v Kanadi sporočamo, da nekoliko potrpe, ker nam jih carinska pošta do sedaj še ni dostavila. Pričakujemo jih vsak dan in jih bomo takoj po prejemu odposlali vsem naročnikom. Nadalje sporočamo vsem onim, ki bi želeli še naročiti koledar, da ga še vedno lahko naroče pri zastopstvu: "Svobodne Slovenije," 113 Nassau St., Toronto, Ont. Naj ne bo Slovenca v Kanadi, ki bi ostal brez njega. Denar za koledar, t. j. $2.50 lahko pošljete po prejemu pošiljke.

◆ ◆ ◆

Belleville, Ont. — Mnogi moji prijatelji so mi že večkrat rekli: Pa še ti kaj napiši za Ameriško Domovino, ko imamo kanadski naseljenci kar celo stran za nas v njej. — Pa kaj naj pišem? Ali naj pišem, kdaj sem prišel semkaj, kako mi gre, dali dobivam iz domovine kaj novic kaj delam itd?

To se mi zdi nepotrebno, ker je že o tem bilo mnogo pisano. Zdelo se mi je bolj potrebno moje mišljenje o naših ljudeh napisati, kako se ti ljudje uživljajo v novi domovini.

Po mojem skromnem mnenju bi lahko razdelili te ljudi v dve skupini. Prvi so oni, kateri so se kar lahko uživeli v nove razmere tukaj v Kanadi. Ti so bili že iz domovine in begunstva navajeni težkega dela. V to skupino bi prištel še one, ki v svojem življenju niso imeli takšnega poklica, da bi bili morali težka dela opravljati in pa takšni, ki so šele tukaj pričeli težko delo opravljati.

Druga skupina, ki ni mnogoštevilna, toda tudi obstoji. V to skupino bi prišli oni ljudje, ki so se želeli izseliti iz Evrope pa niso težkemu delu navajeni. Eni so študirali in drugi pa takšni, ki v svojem življenju sploh niso delali, pa so vkljub temu emigrirali. Ti so pač mislili: ko pridem v Kanado, se bo že našlo kaj primernega tudi zame.

Seveda za ljudi, kakor smo mi begunci, ki smo prišli sem delat na kontrakt, smo se pač morali obvezati, da bomo eno leto vzdržali in opravljali posel, ki nam bo dodeljen. Dela je v Kanadi dovolj; toda v prvi vrsti težkega dela. Tudi druga dela se lahko dobe. Mi pa teh del ne moremo vršiti, ker smo v prvi vrsti vezani na kontrakt. Vse nas je tukaj čakalo le težko delo.

Torej, ta druga skupina ljudi, kakor sem že omenil, ni velika; to so ljudje, ki dela, ki jim je bilo dodoljeno sploh niso respo vzeli in ga celo izbegavali. Nekateri so od začetka delali, pa so opešali. Nekaj od njih je pa le vzdržalo in postali so dobri delavci. Nekateri od teh so šli še dalje: zaprosili so celo za pomoč in to potom časopisa. In nekatre od teh je kanadska vlada celo oprostila od kontrakta, ker jih pač niso mogli rabiti.

Jaz sam v svojem življenju še nisem opravljal težkega dela, ker sem imel pač tak poklic. Tudi meni ni bilo vseeno na farmi, posebno poleti, delati 14 do 15 ur dnevno. Toda stisnil sem zobe in šlo je. Tako sem jaz in tudi mnogi moji prijatelji menenja, da bi z več dobre volje in vztrajnosti tudi ostali lahko vzdržali celotni kontrakt. Saj je upati kasneje si poiskati kaj boljšega. Če zadene katerega od teh, ki čita moj dopis, naj premisli pa mi bo dal prav in naj mi oprosti, če sem to omenil. Drugič se bom že kaj oglasil s kakšno bolj primerno snovjo.

Knakler William.

Igra in premikajoče slike v Collinwoodu

Cleveland (Collinwood), O. — Igro priredi podružnica Lige kat. slov. Amerikancev v pomoč beguncem. Vsem, ki se zanimate za te reveže, je znano, da je treba ravno to leto še veliko pomagati, da se jih čimprej preseli, da bodo začeli novo svobodno življenje. Odbor Lige je vprašal igralce od fare sv. Vida, če bi bili pripravljeni priti v Collinwood in nam podati tisto lepo igro "Pri kapelici." Vsak, ki jo je že videl, je bil prav zadovoljen. Igralci so pa tudi dobro izvežbani po spretnem igrovodji Damijan Tomažinu. Ta skupina je podala v preteklem letu že več iger v prid beguncev.

Mr. Grdina nam je pa obljubil, da nam bo pred igro pokazal več zanimivih slik. Dragi mi Slovenci, že sedaj ste prav vljudno vabljeni, da napolnite dvorano 13. marca v Slovenskem domu na Holmes Ave., kjer boste imeli lep večer poln duševnega užitka in obenem pa boste pomagali v blag namen.

Vstopnice lahko že dobite pri članih Lige in tudi v našem župnišču. Pričetek igre bo ob 7. zvečer.

Mary Izanec.

MALI OGLASI

Thomas Flower Shop
CVETLICE za vse prilike
Šopke in cvetlice lahko brzojavimo na vse kraje
Albin in Fred Thomas (Tomc), lastnika
15800 Waterloo Rd.—IV 3200

JOHN ZULICH
INSURANCE AGENCY
FRANCES ZULICH, agent
Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo.
IVanhoe 4221
18115 NEFF ROAD

Pošiljanje MOKE
IN PAKETOV Z ŽIVEŽEM V JUGOSLAVIJO

Od zdaj naprej pošiljamo moko v Jugoslavijo po dveh cenah, dajajoč s tem na razpolago pošiljateljem, da pošljejo svojcem moko s plačano dostavo do Reke ali pa do MESTA PREJEMNIKA (do hiše).

CENE MOKE SO:

1) Vrečo bele moke 100 funtov pošljemo za $9.00
Prevoz do REKE IN ZAVAROVANJE za polno izgubo (total loss) do mesta prejemnika je vračunano v gornji ceni. Prejemnik mora v tem slučaju sem plačati stroške prevoza od Reke do svojega bivališča.

2) Vrečo bele moke 100 funtov pošljemo za $12.00
V ceni so vračunani vsi stroški za zavarovanje proti polni izgubi (total loss), kot tudi stroški prevoza od Reke do NASLOVA PREJEMNIKA kjerkoli v Jugoslaviji, tako ne bo prejemnik plačal nobenih stroškov, ko prejme moko.

Naša moka, ki jo dobavljamo od poznane firme "GENERAL MILLS," je prvovrstne kvalitete, vsebujoča visoko količino proteina, najmanj 13½%.

STANDARD PAKETI za naročitev naših NOVIH Standard paketov, vprašajte za cenik in naročilne liste (Order Forms). Dostava moke in Standard paketov je garantirana. V slučaju izgube pošiljke, vrnemo denar.

PO OBEH CENAH POŠLJEMO ISTO KVALITETO MOKE, KATERA JE SEDAJ PAKIRANA V IZREDNO MOČNE VREČE (OSNABERG BAGS) ZA IZVOZ.

Ena oseba lahko pošlje z isto ladjo največ PET VREČ MOKE in to na pet različnih oseb v Jugoslaviji.

Opozarjamo, da postane vse blago po naročbi Vaša last, dočim smo mi samo posredovalci med pošiljateljem in tukajšnjimi oblastmi. — Ček in Money Orders naj se glase na "DOBROVOLJNI ODBOR."

URADNE URE: Vsak dan od 9 zjutraj do 5 zvečer. V nedeljo in pondeljek je urad zaprt.

DOBROVOLJNI ODBOR
245 West 18th Street — New York 11, N. Y.
Telefon: WAtkins 4—0016

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does! Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH Vitamins? A great many people do not, and as a result, feel below par.

ONE A DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC. Elkhart, Indiana

Vas muči revmatizem?
Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas.
Mandel Drug
15702 Waterloo Rd.
slovenska lekarna

Znamke!
Jugoslovanske znamke prodaja
August Kollander
6419 St. Clair Ave.
v S. N. Domu
(Tues.-x)

V BLAG SPOMIN

SEDME OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBEGA IN NEPOZABNEGA SOPROGA IN OČETA

Antona Nagliča

ki nas je tako nenadoma zapustil dne 8. februarja 1942.

Sedmo leto je minilo,
ljubi oče in soprog,
oh, kak pusto je življenje,
odkar te nam je vzel Bog.

Naša hiša vedno prazna,
odkar tebe več med nami ni,
hiša, prej tako prijazna,
tužna, prazna se nam zdi.

Rane v srcu so odprte,
srce skeleče krvavi,
tiho nosimo težave,
da noben tega ne ve.

V grobu tiho, mirno spavaj,
na Kalvariji imenovan,
ljubi soprog, dragi oče,
prosi tam Boga za nas.

Žalujoči ostali:

MARY NAGLIČ, soproga;
in hči ANTONIJA.

Cleveland, O. 8. febr. 1949.

V BLAG SPOMIN

PETE OBLETNICE NAŠEGA NEPOZABNEGA SINA IN BRATA

Joseph Krajic, Jr.

ki je odšel s tega sveta in se preselil v večno življenje 8. februarja 1944.
Rojen je bil 2. maja 1925.

Nad zvezdami bo dom naš pravi,
ko se zopet snidemo,
veselje bode v višavah,
pri Bogu našem Stvarniku.

Žalujoči ostali:

JOSEPH in VERA KRAJIC, starši;
v Clevelandu pa zapušča sestri
VERO in ELEANOR KRAJIC.

Flora, Indiana, 7. febr. 1949.

FANT S KRESINJA

IVAN MATIČIČ

"Travnova žena sem," je odvrnila z rahlim nasmeškom.

"A tako. Jaz sem pa Travnov prijatelj."

"Travnov prijatelj ste? Kdaj pa ste prišli?"

"Kdaj? Ne vem, proti jutru je bilo. Prav tedaj, ko so se tam nekje v oni sobi vrata zaprla . . ."

Travnova se začudi: "Glejte no, niti vedela nisem, da imamo gosta. Kje je pa Traven, je že odšel?"

"Nič ne vem.. Vi bi morali pač vedeti, če ste njegova žena."

"Kdo pa ste prav za prav? Saj vas nič ne poznam, nikoli še niste bili pri nas."

"Poljančev sem s Kresinja."

"Poljančev s Kresinja! "Ah, čudovito! Le kje sta se našla s Travnom?"

"Sinoči na velesejmu."

"Ah, škoda, da nisem bila tudi jaz zraven! Tako rada bi šla, a me Traven ni povabil. Veste, tako je čuden, nobenega razvedrila mi ne privošči. Kar gre in me pusti samo doma.'"

"Hm."

"Vprašam vas, gospod Poljanec, le kaj imam od te puščobe?"

"Hm, kaj ima pa on?"

"Da le ne bi bil tako pust.. Zmeraj nekaj grunta in samo na službo misli. Čemu bi zmeraj mislil na to, saj je vseeno, če ne bo tu, bo tam, da se le pošteno preživimo. Jaz pravim: najprej žena, potlej služba. Mar ni tako, gospod Poljanec?"

Vid se nasmehne: "Hm, ne vem, vi že veste."

"Služba mu ne uide, ako je sposoben, žena je pa marsikateri puščobi že ušlaš, če pušoba ni bila sposobna."

Vid jo zamaknjeno gleda: "Hm."

"Kaj sem hotela reči: Ste se gotovo dobro zabavali, kajne?"

"No, prilično."

"A pozno ste prišli, pozno."

"Ste nas mar slišali?"

"Nalašč sem vstala in šla gledat na uro, bil je že skoro dan."

Vid hoče vstati, a Travnova ga prime za ramo, rekoč: "Ne, ne, gospod Poljanec, nikamor se vam ne mudi. Kar lezite, jaz vam pa medtem pripravim kavo."

"Ne, hvala gospa, pri belen dnevu ne morem spati."

Travnova sede na divan ter fantu ljubeznivo prigovarja: "O, le spočijte se, saj ste utrujeni. Vso noč ste prekrokali, kako bi ne bili utrujeni. Ah, v prijetni družbi zapraviti noč — to se človeku prileže, kaj, posebno še takole brhkemu fantu . . ." Vid hoče zopet vstati, toda one ga prime za roko: "Ne, ne, prijatelj, zdaj ste naš gost. Ako ste Travnov prijatelj, ste tudi moj. Vas vendar ne morem pustiti tebi ni meni nič oditi. Do kosila boste spali, dokler se ne vrne Traven. Le kaj bi rekel, če vas ne najde pri kosilu! Mislil bi, da sem vas spodila. Veste, takega fanta ne gre poditi od hiše, ne, ne, kaj bi rekel Traven . . ." Tedaj gre pripravljat posteljo. "Vidite tu boste imenitno zaspali in morda še kaj lepega sanjali. Da, da, Poljanček s Kresinja mora spančkati v mehki postelji. Prosim, izvolite, jaz bom medtem pripravila čaj." Nato stopi k mizi, kjer najde tri kavine skodelice. Začudi se in reče: "Kako, tri skodele? Kaj ste bili trije?"

"Ze mogoče.'"

"Se razume, triperesna deteljica. Res, žal mi je, da me ni bilo zraven."

"Škoda, gospa, da ste spali. Vas nismo marali buditi."

"Zelo ste obzirni, gospod Poljanec," reče in pobere skodelice. "Izvolite torej v posteljo, prosim, kmalu vam prinesem čaj. Na svidenje!" šepne in odide v kuhinjo.

Vid vstane, hodi nevoljno po sobi, pomišlja, gre in pogleda pri vratih v sosedno sobo. Potem si obleče suknjič. Nevoljno vzame rožo iz gumbnice ter jo vrže na mizo. Nato gre k oknu, ga odpre, pogleda ven; nekaj časa še pomišlja, nato pa se požene skozi okno.

(Dalje prihodnjič.)

Naznanilo in Zahvala

Žalostnega in globoko potrtega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminula draga soproga, ljubljena mati, hči in sestra

Mary Glavič

ROJENA TRČEK

ki je previdena z svetimi zakramenti zaspala v Gospodu 8. januarja 1949. Draga naša pokojnica je bila rojena 4. oktobra 1906 v Clevelandu, Ohio.

Pogreb se je vršil dne 12. januarja 1949 iz Anton Grdina in Sinovi pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida. Pogrebno sv. mašo zadušnico je daroval č. g. Rev. Francis M. Baraga. Po pogrebni sveti maši je bilo truplo pokojne prepeljano na pokopališče Kalvarija.

Na tem mestu se želimo prav iskreno zahvaliti preč. g. Monsignorju Rt. Rev. B. J. Ponikvarju, ki je pokojnico previdel z svetimi zakramenti za umirajoče, ter se udeležil pogrebne svete maše. Za vse to naš prav iskreni Bog plačaj stotero!

Dalje se iskreno zahvalimo č. g. Rev. Francis Baragi za opravljeno sveto mašo zadušnico ter druge pogrebne molitve. Tudi njemu naš iskreni Bog plačaj!

Naša iskrena zahvala vsem, ki so poklonili toliko lepih vencev ob krsti pokojne ter jo ozaljšali, ko je počivala na mrtvaškem odru.

Enako se iskreno zahvalimo vsem onim, ki so dali za sv. maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj njene duše.

Dalje se zahvalimo društvu sv. Ane št. 4 SDZ, Materinskemu klubu župnije sv. Vida, Sodality of St. Vitus in društvu Najsvetejšega Imena, odraslemu kakor tudi mlajšemu oddelku, ker so molili ob krsti pokojne sveti rožni venec.

Iskrena zahvala vsem onim, ki so na dan pogreba dali na razpolago svoje avtomobile povsem brezplačno.

Dalje zahvala vsem onim, ki so prišli kropit in molit za mir in pokoj njene duše ter vsem onim, ki so se udeležili pogreba, zlasti pogrebne svete maše ter pokojnico spremili na pokopališče vse do njenega groba.

Iskreno se zahvalimo tudi pogrebnemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za tako lepo in vzorno vodstvo pogreba in pa za vso postrežbo, ki so nam jo dali.

Dalje se zahvalimo vsem za izraze sožalja, bodisi osebno ali pismeno. In končno vsem, ki so nam kaj na en ali drugi način pomagali ob tej prebridki uri.

A Ti, preljubljena in nikdar pozabljena soproga, mati, hčer in sestra, počivaj v miru v tej zemlji ameriški Tvoje rojstne domovine in lahka naj Ti bo gruda. Pred vsem pa Ti prav iz srca želimo in voščimo večni mir, da bi uživala večno veselje v družbi izvoljenih ter da se enkrat vsi srečni snidemo nad zvezdami... Dotlej pa: Z Bogom!

Zapustila si solzno dolino,
se preselila v boljšo domovino,
kjer ni joka, kjer ni skrbi,
kjer vse se srečno veseli.

Žalujoči ostali:

JOHN GLAVIČ, soprog
MARY in DIANA, hčeri
JOHN in ROBERT, sinova
JOHN TRČEK, oče
WILLIAM, brat EMMA in EVGENIJA, sestri

Cleveland, Ohio, 8. februarja 1949.

1888 **1949**

Naznanilo in Zahvala

Žalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminul naš dobri oče

Rudolph Zupančič

ki je umrl previden z svetimi zakramenti dne 8. januarja 1949. Pokojni oče je bil rojen dne 24. aprila 1888 v vasi Trebanski vrh, župnija Čatež pod Zaplazom na Dolenjskem. Pogreb se je vršil dne 12. januarja 1949 iz Anton Grdina in Sinovi pogrebnega zavoda v cerkev sv. Frančiška na Superior Ave. in E. 71 St. Po pogrebni sveti maši, katero je daroval č. g. Rev. Wanner, smo ga položili k zemeljskemu počitku na pokopališču Kalvarija.

Na tem mestu se želimo kar najprisrčneje zahvaliti č. g. Rev. Wannerju, ki je očeta previdel z sv. zakramenti, zanj opravil pogrebno sv. mašo zadušnico in pa druge pogrebne molitve. Za vse to naš iskreni Bog plačaj.

Dalje se prav iskreno zahvalimo vsem, ki so poklonili toliko lepih vencev ter ozaljšali pokojnika, ko je počival na mrtvaškem odru ter mu tako izkazali zadnjo čast. Imena teh so sledeča: Ernest Anzur, Family of Jim Walter, Mr. and Mrs. Kovic, Garvas Family, Vouk Family, John Hrovat, Sr., John Hrovat, Jr. and Family, Mr. and Mrs. A. Jazbinski, Raymond Hrovat, Mr. and Mrs. E. Terlep, Mr. and Mrs. Wm. Carnahan, Mrs. Stuber, Mr. Anton Vehovec and Family, Mr. and Mrs. F. Sersen, Edward Turk, Mr. and Mrs. Jack Žorc, Mr. and Mrs. Frank Turk, Mr. and Mrs. Stanley Turk, Lodge Vodnikov Venec No. 147 SNPJ, Wm. Staiduhar and Family, Laura and Ed. Getz, Mrs. Frank Stupar, Mr. and Mrs. F. Novinc, Mrs. Helen Debevec, Mr. and Mrs. Lad Debevec, Carole Vannucci, Krawczyszyn Family, P. A. Geier Co. Employees Welfare Assoc., Feldman Bros. Co., Feldman Bros Employees, Graphite Bronze Old Guard.

Dalje se enako iskreno zahvalimo vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo opravile za mir in blag pokoj njegove duše. Darovali so sledeči: Molly Kovic, Ann Garvas, Mrs. M. Mah, Mr. and Mrs. A. Tomsic, Julia Tomsic-Woda, Mrs. Rose Ziherl, Mr. and Mrs. Česnik, Joseph Kotar, Frank Komin and Family, Frances Piskur, John Smerke, Mr. and Mrs. Jim Komin, Anton Klancar, Frank Klancar, Mr. and Mrs. R. Smrke, Mr. and Mrs. F. Sternisha, Mrs. Frank Kaprevic, Mr. and Mrs. L. Burgar and Family, Mrs. M. Smrke, Mr. and Mrs. F. Tomic, Mr. and Mrs. J. Bregar, Jenny Komin, Fr. Mahorcic, Joseph Weber, Mr. and Mrs. F. Brentar, Rudy Mayer,, Hribar Family, Sustarsic Family, Mrs. Anna Klancar,

Augusta Zupancic and Family, Mr. and Mrs. Welekanje, Frank and Mary Ferko, Stuerzenberger Family, Mr. and Mrs. E. Stuerzenberger and Family, Mr. and Mrs. J. Sprenger, Mr. and Mrs. J. Soeder, Mr. and Mrs. J. Lang, Edward Turk, Mr. and Mrs. Jack Zorc, Mr. and Mrs. F. L. Turk, Mr. and Mrs. Stanley Turk, Bernard Getz, Mr. and Mrs. Frank Mervar Jr., Mr. and Mrs. Pete Janek, Rosemary Brickman, Marie Emrhein, Jane Miller, Mr. and Mrs. Wm. Jeraj, Mr. and Mrs. R. Bryk, Mr. and Mrs. H. Woldin, Mr. and Mrs. E. Thomas, Mr. and Mrs. J. Gagan, Mr. and Mrs. F. Udovich, Mr. and Mrs. Elmer Thome, Mrs. Anton Tomsic, Mary Goodrick,

Jessie Palunas, Mr. and Mrs. A. Zupancic, Mr. and Mrs. E. Bedford, Mr. and Mrs. F. Skully, Bernard Stothard, Ann F. Turk, Albert Turk, Mr. and Mrs. Jos. Turk, Mr. and Mrs. John Pecek, Mr. and Mrs. Stanley Zorc, Mr. and Mrs. Frank Mervar, Sr., Rita Falasco, Mr. and Mrs. M. Koczan, Mr. and Mrs. J. Kleinhenz, Rosemary Scheiman, Marie Thome, Fred Obreza, Mary Koshak, Mr. and Mrs. C. Kundmueller, Mr. and Mrs. J. Fondron, Mr. and Mrs. Frank Cotman, Mr. and Mrs. J. David, Carole Vannucci, Mathew Znidarsic, Mr. and Mrs. K. Blaessle, Mr. and Mrs. A. Grintz, Mr. and Mrs. C. Eureka, Mrs. Josephine Kleinhenz, Helen Kleinhenz,

Lena Stalzer, Mary Pren, Sophie Jersan, Bobbie Hays, Pauline Marks, Gertie Reith, Jennie Yert, C. Plewaki, R. Storck, S. Oliveri, C. Elinsky, N. Wachs, A. Feldman, I. Polak, A. Shepard, R. Freiler, W. Baker, D. Polak, V. Humphreys, M. Sprague,

Station House No. 19, St. Francis Young Ladies Sodality, St. Francis Ladies Bowling League.

Iskrena zahvala vsem, ki so dali na dan pogreba svoje avtomobile povsem brezplačno.

Naša iskrena zahvala dr. Vodnikov Venec št. 147 SNPJ za vso pomoč in pa za pogrebce označenega društva, ki so nosili krsto pokojnika.

Dalje se zahvalimo vsem, ki so prišli kropit ter molit za mir in pokoj njegove duše. Prav tako tudi vsem onim, ki so se udeležili pogrebne sv. maše ter potem spremili pokojnika na njegovi zadnji poti vse do njegovega groba.

Zahvala pogrebnemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba in pa za vso prvovrstno poslugo, ki so nam jo dali ob smrti dragega očeta.

Končno se zahvalimo prav vsem, ki so nam kaj na ta ali oni način pomagali, nas bodrili in tolažili, kakor tudi za izraze sožalja.

Vi pa, predragi oče, počivajte v miru in lahka naj Vam bo ameriška gruda, duši Vaši pa večni mir. Bog Vam plačaj za vso Vašo ljubezen in skrbi, pa za Vaš trud, ki ste ga imeli z nami. Naj Vam bo dobri Bog Vaš obilni plačnik. Spominjajte se pri Bogu na nas, a mi pa se bomo v molitvi spominjali na Vas, in Bog daj, da se enkrat snidemo nad zvezdami.

Ti, o Bog, usmiljen bodi,
milo jih o Jezus sodi!
V miru naj počivajo,
pa sveti raj uživajo.

Vaši žalujoči otroci:

RUDOLPH ŽUPANČIČ, JR., sin
ANTOINETTE poročena STUERZENBERGER, LILLIAN in
MARGARET poročena TURK, hčere

Cleveland, Ohio, 8. februarja 1949.

G. WHISKERS